

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 20 јун 2021 12:46

Када се, којим случајем, Александар Вучић једног дана не би појавио на свим националним телевизијским фреквенцијама, бирачи би могли да виде која је социјална функција његове ауторитарне власти. Читава медјска машинерија има за циљ да сакрије у чијем интересу он влада Србијом већ девет година.

Макс Хоркхајмер својевремено је писао: “Јер ко неће да говори о капитализму, требало би да ћути и о фашизму“. (1) Свако ко критикује Вучића морао би шире да посматра ствари, да открива системске основе његове власти. Само из те перспективе могу се разумети друштвени процеси у Србији. Није угушена демократија у нашој земљи само због тога што су један човек и његова странка узурпирали власт због личних и групних интереса. Затирање демократије, људских права и националног суверенитета суштинска је потреба капитализма.

Полоније за Хамлета каже: “Иако је то лудило, ипак у њему има методе“. Не сме се политичка анализа свести само на делатност политичких странака или једнострано усмерити на личне карактеристике владара. Треба видети има ли методе, шта се скрива иза Вучићевих хистеричних испада. Важно је изучавати како безличне структуре детерминишу друштвени развој и политичке процесе. А кад су мале и сиромашне земље у питању, пажњу нарочито треба усмерити на то како су оне позициониране у међународним економским и политичким односима. Увиде тако стечене треба комбиновати са анализом појединачних актера и личности, са оним што је индивидуално или представља непоновљив сплет околности.

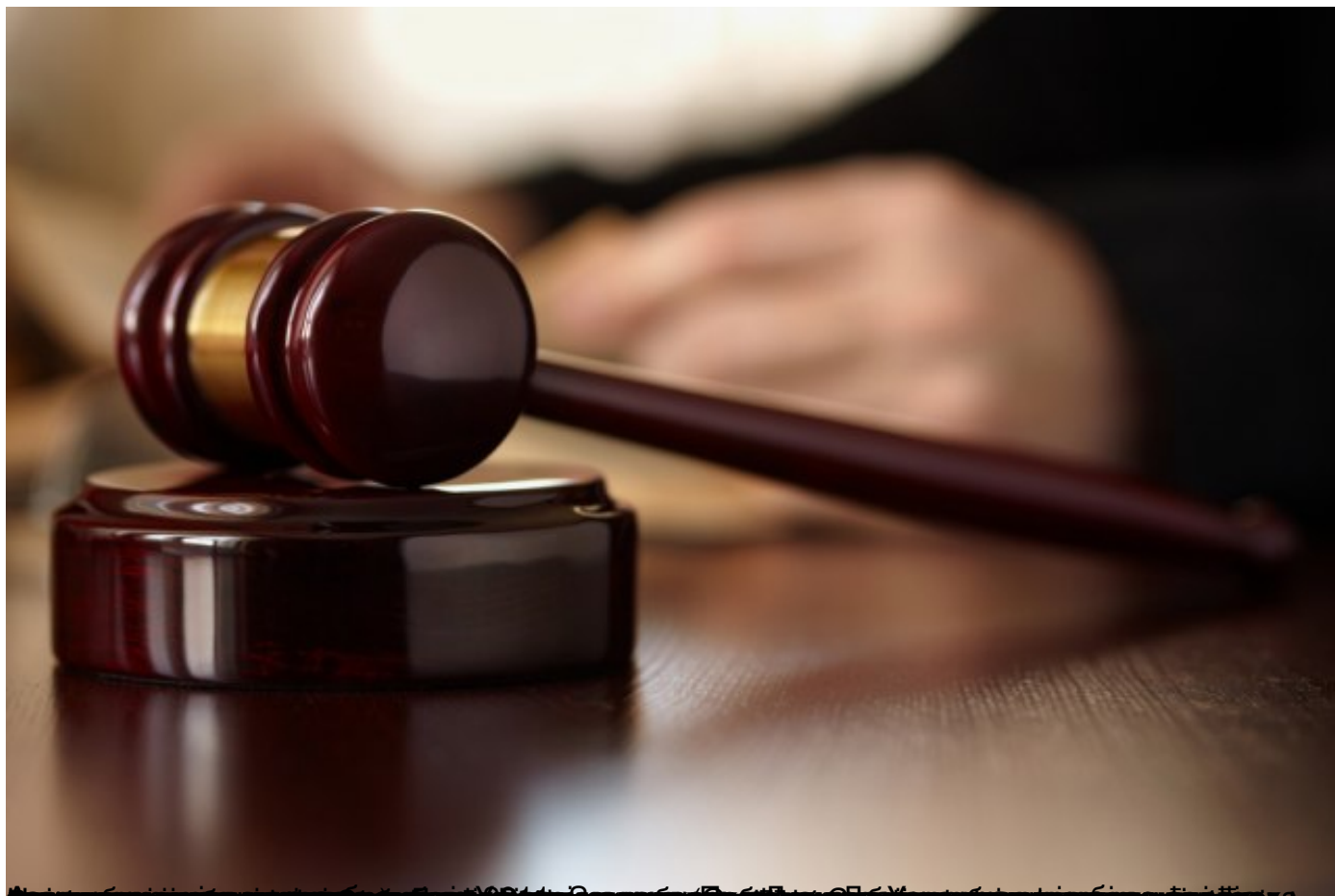
Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 20 јун 2021 12:46

Пише: Мирослав Самарцић
недеља, 20 јун 2021 12:46

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 20 јун 2021 12:46

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 20 јун 2021 12:46

~~Copyright © 2021 by Miroslav Samardzic. All rights reserved. This article is published under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike license.~~